

og fremsætte for Rigsdagen Lovforslag om en Ændring i Bestemmelserne vedrørende Postbehandlingen af Tidender og Tidskrifter. Da dette sikkert kan lade sig gøre, uden at Verdenspostkongressens Sammentræden vilde bringe Forstyrrelse i, hvad man i saa Henseende vedtager, vilde Ministeriet gerne gaa med hertil. At man i Bladkredse har interesseret sig for at faa Postlovens Bestemmelser revideret nu, har sin Grund i den særlige Form, som de nuværende Bestemmelser har. Bladene betaler efter deres Vægt, ikke efter en glidende, men efter en meget springende Skala. Saa snart Bladene naar op over en Gennemsnitsvægt af 35 g pr. Nummer, stiger Betalingen fra $\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ Øre, og naar man derefter over 75 g, stiger den igen fra $\frac{3}{4}$ til 1 Øre. Det er vistnok nu saaledes, at en meget stor Del særlig af Provsbladene enten befinder sig lige paa Vægtgrænsen eller maaske allerede har passeret den. For et Aarstid eller to siden var Forholdet det samme for mange københavnske Blades Vedkommende. Der blev foretaget en Eftervejning af disse, og det viste sig, at mange var kommet over en af disse Vægtgrænser og maatte henføres til en højere Portosats. Da man i Fjor foreslog at gaa over til en glidende Skala, var det bestemmende sikkert, den Omstændighed, at man derved vilde komme bort fra det ret ubehagelige Forhold, at Bladene ved at lægge en Tomme til deres Vækst og et lille Gram til deres Vægt pludselig kom til en meget større Portobetaling. Jeg tror altsaa, at dette har været Foranledningen til, at man i Bladkredse har interesseret sig for at faa Loven revideret nu.

Lovforslaget, som det foreligger her, er affattet efter de Forhandlinger, der fandt Sted saavel i Folketinget som i Landstinget i Fjor. Dette høje Ting vil genkende i Forslagets Paragraffer forskellige Ændringsforslag, som er stillede her i Fjor vedrørende forskellige af Avisbesørgelsens Enkeltheder. Man har ønsket at skabe et Forslag paa dette Omraade, som kunde have Mulighed for at gaa hurtigt gennem Folketing og Landsting, thi det var Betingelsen for, at det kunde opnaa sit Formaal. Da Loven i Fjor forelaa, var det Hensigten at tilvejebringe en Merindtægt for Staten, og de forskellige Sætsler var beregnede derefter. Der foreligger ikke for den nuværende Regering dette samme Ønske, og derfor har forskellige af de i Fjor foreslaaede eller af Rigsdagen vedtagne Sætsler kunnet nedsættes. Saaledes er den Vægtsats, som i Fjor vedtoges i Folketinget for Besørgelse af Blade, hvorefter Vægten udover 35 g's Gennem-

snit skulde betales med 1 Øre pr. 100 g, nedsat til 0,8 Øre pr. 100 g. Det svarer til et Forslag, som blev stillet af et Mindretal i dette høje Ting i Fjor. Endvidere er Forslaget, som det vedtoges i Folketinget om at betale 5 Øre pr. Eksemplar af ikke-abonnerede Aviser, ændret til nu at være kun 2 Øre. Forslagets finansielle Resultat er noget usikkert, da det er meget vanskeligt at beregne, hvilke Følger denne Overgang fra springende til glidende Vægtskala vil have. Man mener i Poststyrelsen, at en øjeblikkelig Indtægtsnedgang vil blive Følgen af det samlede Forslag, men man tror dog, at denne kun vil være øjeblikkelig. Og jeg tror efter det Kendskab, jeg har til Pressen, at Forslaget, hvis man gaar over til den glidende Skala, vil betyde større Udviklingsmuligheder for Bladene. Man vil ikke angstès ved at gøre Bladene lidt større, fordi man ikke længere trues med en uforholdsmæssig høj Porto, saaledes at man derigennem vistnok hurtigt for Statens Vedkommende vil komme op paa den samme Indtægt som tidligere.

I øvrigt er der i Bemærkningerne til Lovforslaget gjort nøjagtigt Rede for det specielle; det skal jeg derfor ikke gentage. Jeg skal kun sige, at Lovforslaget blev enstemmigt vedtaget i Folketinget, men at man jo dog ikke derfor maa tro, at Lovforslaget er et Udtryk for noget, alle synes om. Jeg bemærkede selv, at der ogsaa var en Kreds af Blade, der ikke vilde finde Forslaget ideelt, og jeg vil antage, at de Medlemmer af det høje Landsting, som beskæftiger sig med disse Ting, ogsaa vil have erfaret, at det er saaledes, at der er Bladkredse, der ikke mener, at man her har truffet det rette. Imidlertid haaber jeg, at det rette er truffet i saa høj Grad, at der er Udsigt til, at Lovforslaget som Helhed kan faa en velvillig Behandling og hurtigt gaa gennem Landstinget, saa at man derved kan imødekomme et Ønske, der er fremsat fra Bladforeningernes Side.

Bramsen: Der er ikke nogen Nødvendighed for nærmere at komme ind paa dette Lovforslags Oprindelse og Skæbne i de tre Samlinger, hvor Rigsdagen har behandlet det, hvor mærkeligt Forløbet end har været. Jeg vil kun bringe i Erindring, at Oprindelsen til Lovforslaget var en Henstilling fra Finanslovkommissionen om Tilvejebringelse af ændrede Regler for Lokalportøens Vedkommende her i Landet, da der her var et Felt, hvor en forøget Indtægt for Statskassen med Føje kunde ventes tilvejebragt. I det i 1911 forelagte For-